

รายงานการดำเนินงานประเด็นท้าทาย ในการพัฒนาผลลัพธ์การเรียนรู้ของผู้เรียน ประกอบการประเมินผลการปฏิบัติงานตามข้อตกลงในการพัฒนางาน

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์และทักษะทางดนตรี ด้วยกระบวนการวัดและประเมินผล ผสานการเรียนรู้แบบนำตนเอง

ENHANCING ACHIEVEMENT AND MUSIC SKILLS
THROUGH EMBEDDED FORMATIVE ASSESSMENT

นายพลเทพ มนต์แก้ว

ตำแหน่งครู วิทยฐานะชำนาญ
โรงเรียนวัดเขา (วันครู ๒๕๐๑)

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ โรงเรียนวัดเขา (วันครู ๒๕๐๑)

ที่

วันที่ ๑๖ กันยายน ๒๖๖๘

เรื่อง ขอรายงานการดำเนินงานประเด็นท้าทายในการพัฒนาผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ของผู้เรียน

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดเขา (วันครู ๒๕๐๑)

สิ่งที่ส่งมาด้วย รายงานการดำเนินงานประเด็นท้าทายในการพัฒนาผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ของผู้เรียน

เนื่องด้วยข้าพเจ้า นายพสุเทพ มนต์แก้ว ตำแหน่ง ครู วิทยฐานะชำนาญการ มีความประสงค์ขอรายงานการดำเนินงานประเด็นท้าทายในการพัฒนาผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ของผู้เรียน ในรอบปีงบประมาณ ๒๕๖๘ ระหว่างวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๗ - ๓๐ กันยายน ๒๕๖๘ ซึ่งข้าพเจ้าได้ดำเนินการตามแผนปฏิบัติงานที่ได้ตกลงไว้ตามข้อตกลงการปฏิบัติงาน PA ๑ ปีงบประมาณ ๒๕๖๘ ในประเด็นเรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ และทักษะทางดนตรีด้วยกระบวนการวัดและประเมินผลผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้แบบนำตนเอง (Enhancing Achievement and Music Skills through Embedded Formative Assessment)

ซึ่งข้าพเจ้าทำการวางแผน ศึกษาผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ วิเคราะห์สาเหตุปัญหา และออกแบบการจัดการเรียนเพื่อยกระดับพัฒนาผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ของผู้เรียน อีกทั้งยังดำเนินการสังเกตผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ภายหลังจัดการเรียนการสอนไปแล้วและข้าพเจ้าจะได้ดำเนินการการวิเคราะห์ สรุปข้อมูลตอบจุดประสงค์ในการพัฒนาผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้เรียบร้อยแล้ว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ลงชื่อ.....

(นายพสุเทพ มนต์แก้ว)

ครู โรงเรียนวัดเขา (วันครู ๒๕๐๑)

ผู้รายงาน

ความคิดเห็นของผู้อำนวยการ

.....
- ทศพร

ลงชื่อ.....

(นางนัยนา เมฆแดง)

ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดเขา (วันครู ๒๕๐๑)

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
ประเด็นท้าทาย	๑
๑. ที่มาและความสำคัญของปัญหา	๑
๒. วัตถุประสงค์และเป้าหมายของดำเนินงานประเด็นท้าทาย	๒
๓. กระบวนการหรือขั้นตอนการดำเนินงานประเด็นท้าทาย	๒
๓.๑ การออกแบบผลงาน/นวัตกรรมหรือแนวปฏิบัติด้านการจัดการเรียนการสอน	๒
๓.๒ การดำเนินงานตามกิจกรรมด้านการจัดการเรียนการสอน	๗
๓.๓ ประสิทธิภาพของการดำเนินงาน	๘
๓.๔ การใช้ทรัพยากรและงบประมาณ	๑๑
๔. ผลการดำเนินงาน/ผลสัมฤทธิ์/ประโยชน์ที่ได้รับ	๑๑
๕. ปัจจัยความสำเร็จ	๑๒
๖. บทเรียนที่ได้รับ	๑๒
๗. การเผยแพร่/การได้รับการยอมรับ/รางวัลที่ได้รับ	๑๓
๘. ข้อเสนอแนะ	๑๓

รายงานผลตามข้อตกลงในการพัฒนางานที่เป็นประเด็นท้าทาย ในการพัฒนาผลลัพธ์การเรียนรู้ของผู้เรียน

ประเด็นท้าทาย

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์และทักษะทางดนตรีด้วยกระบวนการวัดและประเมินผลผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้แบบนำตนเอง (Enhancing Achievement and Music Skills through Embedded Formative Assessment)

๑. ที่มาและความสำคัญของปัญหา

การวัดประเมินผลเพื่อพัฒนา (Formative Assessment) เป็นการวัดที่เกิดขึ้นระหว่างการจัดการเรียนรู้ที่ผู้สอนจะทำการประเมินผู้เรียนและให้ข้อมูลย้อนกลับแก่ผู้เรียนเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของตนเองกระทั่งนำผลการประเมินไปใช้ปรับปรุงการเรียนการสอน การวัดประเมินและการจัดการเรียนรู้เป็นสิ่งที่สัมพันธ์กันในทุกมิติ หากขาดสิ่งหนึ่งสิ่งใดไปจากกระบวนการนับได้ว่าการจัดการเรียนรู้นั้นยังไม่ได้คุณภาพสอดคล้องกับ Dylan William อ้างถึงใน วิจารณ์ พานิช (๒๕๕๗) ได้ศึกษากระบวนการฝังตัวของ การวัดประเมินในการจัดการเรียนรู้ (Embedded Formative Assessment) ว่าเป็นการผสมผสานการวัดประเมินเข้าไปในการจัดการเรียนรู้ เพราะเชื่อว่าการวัดประเมินจะต้องเกิดขึ้นอยู่ตลอดเวลาในขณะที่ผู้เรียนกำลังเรียนรู้ โดยการมีบทบาทร่วมของผู้สอน ผู้เรียน และผู้เรียนอื่นๆ ในชั้นเรียน ซึ่งประกอบด้วย ๕ ยุทธวิธีในการผสมผสานการวัดประเมินเข้าไปในการจัดการเรียนรู้ ยุทธวิธีที่ ๑ กำหนดวัตถุประสงค์และเกณฑ์ความสำเร็จในการเรียนรู้ ยุทธวิธีที่ ๒ หาหลักฐานของความสำเร็จในการเรียนรู้ ยุทธวิธีที่ ๓ การให้ข้อมูลย้อนกลับ ยุทธวิธีที่ ๔ นักเรียนเป็นครูซึ่งกันและกันและยุทธวิธีที่ ๕ นักเรียนเป็นเจ้าของการเรียนรู้ของตนเอง

จากแนวคิดการวัดประเมินระหว่างการเรียนรู้ที่ฝังตัวอยู่กับการจัดการเรียนรู้ (Embedded Formative Assessment) สอดคล้องกับแนวการจัดการศึกษาในศตวรรษที่ ๒๑ ยุคสมัยที่การเรียนรู้เกิดขึ้นจากทุกที่ ทุกเวลา (Anytime Any where) ผู้เรียนเป็นผู้ฝึกฝนจากการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง เรียนรู้ด้วยกระบวนการปฏิบัติและที่สำคัญคือการเรียนรู้ด้วยแรงบรรดาลใจ โดยมีสิ่งแวดล้อมส่งเสริมการเรียนรู้ยุคสมัยที่ความรู้อยู่ปลายนิ้วของผู้เรียน ความเจริญก้าวหน้าของเทคโนโลยี อินเทอร์เน็ต ปัญญาประดิษฐ์ หรือ AI (Artificial Intelligence) สิ่งเหล่านี้เป็นโอกาสทองของการเรียนรู้และพัฒนาตนเอง พระครูสุตวรรธมกิจ (๒๕๖๓) เห็นได้ว่าการจัดการเรียนรู้ที่ผสมผสานการวัดและประเมินเป็นการจัดการเรียนรู้ที่มอบอำนาจการเรียนรู้ให้กับผู้เรียน จากการศึกษาความพึงพอใจของการผสมผสานการวัดและประเมินในการจัดการเรียนรู้ของ บุญยาพร สารมะโน (๒๕๖๐) พบว่า ผู้เรียนพึงพอใจในการจัดการเรียนการสอนอยู่ในระดับมาก มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีขึ้น อีกทั้งยังเกิดความสามารถในการกำกับตนเองที่จะนำผู้เรียนส่งผลลัพธ์การเรียนรู้ตามเส้นทางการเรียนรู้อย่างมีเป้าหมาย การเรียนรู้แบบนำตนเอง (Self-Directed Learning) หมายถึงการเรียนรู้ที่เน้นให้ผู้เรียนได้เป็นผู้ปฏิบัติการเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างมีเป้าหมาย ใช้กระบวนการเรียนรู้ของตนเองอย่างหลากหลาย และมีความมุ่งมั่นพยายาม จนทำให้เกิดความรู้ความเข้าใจและทักษะต่าง ๆ ตามที่ตนเองกำหนดไว้ (ลาวัณย์ทองมนต์, ๒๕๕๐) เป็นการเรียนรู้ที่ใช้วินัยและความรับผิดชอบ เกิดการเรียนรู้ที่มีความหมาย รู้จักการแสวงหาความรู้ด้วยตนเองอย่างไม่มีที่สิ้นสุด ซึ่งนำไปสู่การสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ตลอดชีวิต (Lifelong Learning) เป็นการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพและคงทน (เชมณัญญ์ มิ่งศิริธรรม, ๒๕๕๒) จะเห็นว่าการเรียนรู้แบบนำตนเองที่ผสมผสานการวัดและประเมินจะเป็นการจัดการเรียนการสอนที่มอบอำนาจการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน

ดังนั้นแนวคิดการวัดประเมินในการจัดการเรียนรู้ (Embedded Formative Assessment) ที่ผสมผสานกับกระบวนการเรียนรู้แบบนำตนเองเป็นกระบวนการสำคัญในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของกลุ่มสาระการ

เรียนรู้ศิลปะ สารคดี ตรี โรงเรียนวัดเขา (วันครู ๒๕๐๑) ซึ่งเล็งเห็นความสำคัญของการพัฒนาทักษะความสามารถทางด้านดนตรีของผู้เรียนผ่านการจัดการเรียนรู้ ซึ่งจะช่วยพัฒนานักเรียนทั้งด้านร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์ สังคม ตลอดจนการพัฒนาสู่สิ่งแวดล้อมอื่นๆ เป็นพื้นฐานสำคัญในการสร้างทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณค่า และด้วยกระบวนการสอนที่มุ่งการพัฒนาการกำกับตนเองที่ผสมผสานการวัดและประเมิน ทำให้ผู้เรียนไม่โดดเดี่ยวในเส้นทางของการเรียนรู้ ผู้เรียนยังได้ข้อมูลย้อนกลับให้การพัฒนาตนเองในมิติที่สัมพันธ์กับตนเองอย่างรอบด้าน กลายเป็นบุคคลที่มีมีวัฒนธรรมการเรียนรู้ตลอดชีวิต (Lifelong Learning) เป็นการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพและคงทน การดำเนินพัฒนาการเรียนรู้ยังมีจุดหมายสำคัญนั้นคือการวัดแนวความสามารถพิเศษของผู้เรียน ให้ได้มาซึ่งข้อมูลความถนัดทางด้านดนตรีของนักเรียนเพื่อต่อยอดพัฒนาความสามารถทางด้านดนตรี

๒. วัตถุประสงค์และเป้าหมายของดำเนินงานประเด็นท้าทาย

๒.๑ วัตถุประสงค์

- ๒.๑.๑ เพื่อพัฒนากระบวนการวัดและประเมินผลที่ผสมผสานกับการจัดการเรียนรู้
- ๒.๑.๒ เพื่อพัฒนาสมรรถนะการเรียนรู้แบบนำตนเองของผู้เรียน
- ๒.๑.๓ เพื่อวัดแนวความสามารถและส่งเสริมความสามารถทางด้านดนตรีของผู้เรียน

๒.๒ เป้าหมาย

๒.๒.๑ เชิงปริมาณ

- ๒.๒.๑.๑ นักเรียนร้อยละ ๘๕ ได้รับการวัดและประเมินผลที่ผสมผสานกับการจัดการเรียนรู้
- ๒.๒.๑.๒ นักเรียนร้อยละ ๗๐ ที่มีแนวความสามารถทางด้านดนตรีได้รับการส่งเสริมทักษะและความสามารถทางดนตรี

๒.๒.๒ เชิงคุณภาพ

- ๒.๒.๒.๑ นักเรียนที่ผ่านการจัดการเรียนรู้ที่ผสมผสานการวัดและประเมินผลมีสมรรถนะการเรียนรู้แบบนำตนเองในระดับมาก
- ๒.๒.๒.๒ นักเรียนที่มีแนวความสามารถทางด้านดนตรีได้รับการสนับสนุนพัฒนาศักยภาพเป็นที่ยอมรับสร้างชื่อเสียงความภาคภูมิใจแก่ตนเองและโรงเรียน

๓. กระบวนการหรือขั้นตอนการดำเนินงานประเด็นท้าทาย

๓.๑ การออกแบบผลงาน

๓.๑.๑ การศึกษาและทฤษฎีเชิงระบบเพื่อมานำประยุกต์ในการพัฒนาผลงาน

๓.๑.๑.๑ แนวคิดเกี่ยวกับการวัดประเมินผลผสานการจัดการเรียนรู้(Embedded Formative Assessment)

เป็นการวัดประเมินซึ่งเกิดขึ้นระหว่างการจัดการเรียนการสอนโดยการรวบรวมหลักฐานจากการจัดการเรียนการสอน เพื่อวัดประเมินนักเรียนโดยใช้วิธีการที่หลากหลายและนำผลที่ได้จากการประเมิน เป็นข้อมูลย้อนกลับให้กับนักเรียน เพื่อให้นักเรียนเกิดการปรับปรุง พัฒนาเพื่อให้บรรลุเป้าหมายของการเรียนรู้ Dylan William เขียนหนังสือที่มีชื่อว่า Embedded Formative Assessment ซึ่งในงานวิจัยนี้ได้ให้ความหมายว่า การวัดประเมินผลผสานการจัดการเรียนรู้ ขึ้นมาเพื่อเป็นแนวทางสำหรับครูผู้สอนในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยใช้ ๕ ยุทธวิธีผสมเข้าไปในการจัดการเรียนการสอน ได้แก่ ยุทธวิธีที่ ๑ กำหนดวัตถุประสงค์และเกณฑ์ความสำเร็จในการเรียนรู้ ยุทธวิธีที่ ๒ หาหลักฐานของความสำเร็จในการเรียนรู้ ยุทธวิธี

ที่ ๓ การให้ข้อมูลย้อนกลับ ยุทธวิธีที่ ๔ นักเรียนเป็นครูซึ่งกันและกัน และยุทธวิธีที่ ๕ นักเรียนเป็นเจ้าของการเรียนรู้ของตน โดยเน้นให้ครู นักเรียน และนักเรียนทั้งชั้นเรียนได้ฝึกและมีส่วนร่วมใน

๓.๑.๑.๒. ความสำคัญของการวัดประเมินผลสานการจัดการเรียนรู้

วิจารณ์ พานิช (๒๕๕๗) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการวัดประเมินผลสานการจัดการเรียนรู้ ๓ ประการ ดังนี้

๑. ผู้สอนให้คำแนะนำย้อนกลับเชิงบวก (Formative Feedback) แก่ผู้เรียนจะช่วยให้ผู้เรียนปรับปรุงการเรียนของตนได้ในทันที

๒. นักเรียนจะมีทักษะติดตัวไปตลอดชีวิต ช่วยให้รู้จักปรับปรุงวิธีเรียนรู้ของตนเอง

๓. การประเมินที่ผู้เรียนทำต่อเพื่อน ตามด้วยคำแนะนำป้อนกลับเชิงบวก จะทำให้เกิดการเรียนรู้เป็นทีม (Team Learning) ซึ่งเป็นหลักการเรียนรู้สมัยใหม่ ในศตวรรษที่ ๒๑ เป็นทักษะสำคัญที่ผู้เรียนจะต้องพัฒนาขึ้นในตนจากความสำคัญของการวัดประเมินผลสานการจัดการเรียนรู้ข้างต้น สามารถสรุปได้ว่า การวัดประเมินผลสานการจัดการเรียนรู้ ช่วยให้ผู้เรียนปรับปรุงการเรียนของตนได้ในทันที เป็นทักษะที่จะติดตัวผู้เรียนตลอดในการรับรู้ความสามารถและปรับปรุงตนเอง รวมถึงทำให้เกิดทักษะในการเรียนรู้ร่วมกัน ซึ่งเป็นทักษะสำคัญในศตวรรษที่ ๒๑

๓.๑.๑.๓ ยุทธวิธีในการวัดประเมินผลสานการจัดการเรียนรู้

William (๒๐๑๘) ได้กล่าวถึงยุทธวิธีในการประเมินเพื่อพัฒนาที่ทำให้เกิดผลการพัฒนา ๕ ยุทธวิธี ดังนี้

๑. ยุทธวิธีที่ ๑ การกำหนดวัตถุประสงค์และเกณฑ์ความสำเร็จในการเรียนรู้

การกำหนดเกณฑ์ให้คะแนน (Rubrics) หลักการในการกำหนดวัตถุประสงค์และเกณฑ์ความสำเร็จในการเรียนรู้ ครูควรคำนึงเกณฑ์การกำหนดเกณฑ์ให้คะแนน (Rubrics) การกำหนดเกณฑ์ความสำเร็จ และการใช้ภาษา ซึ่งไม่มีการกำหนดเกณฑ์ว่าแบบใดที่ดีที่สุด แต่ครูควรมีการเลือกใช้เกณฑ์ที่เหมาะสมในแต่ละชิ้นงานของนักเรียน

๒. ยุทธวิธีที่ ๒ การหาหลักฐานของความสำเร็จในการเรียนรู้

เป็นเรื่องของการชี้แจงและสื่อสารสิ่งที่ครูต้องการให้นักเรียนเรียนรู้ นักเรียนต้องมีความเข้าใจในตนเองว่าตนเองมีการเรียนรู้ในระดับใด มีความเข้าใจในบทเรียนแล้วหรือไม่การหาหลักฐานของความสำเร็จในการเรียนรู้ ครูสามารถทำได้โดยการใช้คำถามเพื่อให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นของตนเองออกมาซึ่งคำถามที่ให้ข้อมูลเชิงลึกเกี่ยวกับการเรียนรู้ของนักเรียน

๓. ยุทธวิธีที่ ๓ การให้ข้อมูลย้อนกลับ

เป็นยุทธวิธีในการข้อมูลย้อนกลับแก่ผู้เรียนในชั้นเรียนขณะที่มีการจัดการเรียนการสอน การให้ข้อมูลย้อนกลับแบบทันทีและเน้นให้ผู้เรียนได้ตรวจสอบด้วยตนเองก่อนได้รับการช่วยเหลือจากเพื่อนและครู

การเรียนรู้แบบร่วมมือกันของนักเรียน (cooperative learning) มีประสิทธิภาพเทียบเท่ากับการสอนแบบตัวต่อตัวจากครู ซึ่งนักเรียนมักจะรู้สึกไม่เต็มใจที่จะขัดจังหวะครูเพื่อขอคำชี้แจงแต่เมื่อทำงานกับเพื่อนนักเรียนมักจะรู้สึกสบายใจพอที่จะขอให้เพื่อนทำอะไรข้างหรือทำอะไรซ้ำแล้วซ้ำเล่าจนกว่าพวกเขาจะเข้าใจ และนักเรียนที่มีปัญหาอาจได้เรียนรู้เพิ่มเติมจากเพื่อน ๆ มีคุณสมบัติ ๒ ประการเพื่อให้การเรียนรู้แบบร่วมมือ คือ ๑) นักเรียนต้องมีเป้าหมายของกลุ่ม หากไม่มีเป้าหมายนักเรียนจะทำงานเป็นกลุ่มไม่ใช่เป็นกลุ่ม และ ๒) นักเรียนแต่ละคนจะต้องรับผิดชอบในหน้าที่ของตนเอง

๕. ยุทธวิธีที่ ๕ นักเรียนเป็นเจ้าของการเรียนรู้ของตน

ยุทธวิธีนี้ช่วยให้นักเรียนได้ฝึกประเมินตนเอง รับผิดชอบต่อความสามารถของตนเองทั้งข้อดีและข้อบกพร่องของนักเรียน ถ้าครูสามารถจัดการเรียนรู้ได้ดีเท่าไรก็จะยังสามารถเรียนรู้ได้มากขึ้นเท่านั้น นักเรียนทุกคนสามารถเป็นเจ้าของได้การเรียนรู้ ดังนั้นครูที่จะสอนให้นักเรียนมีทักษะในการเป็นเจ้าของการเรียนรู้ของตนและส่งเสริมการกำกับตนเองของนักเรียน

๓.๑.๑.๔ การเรียนรู้ด้วยตนเอง (Self -Directed Learning : SDL)

การเรียนรู้แบบนำตนเอง (Self-directed learning) หมายถึงการเรียนรู้ที่เน้นให้ผู้เรียนได้เป็นผู้ปฏิบัติการเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างมี Passion มีเป้าหมายและใช้กระบวนการเรียนรู้ของตนเองอย่างหลากหลาย มีความมุ่งมั่นเพียรพยายามจนเกิดความรู้ความเข้าใจ ทักษะ และสมรรถนะตามเป้าหมายที่ผู้เรียนกำหนดไว้การเรียนรู้ด้วยการนำตนเองเริ่มต้นจากความสนใจใฝ่รู้ (curiosity) ประกอบกับการมีวินัย (discipline) และความรับผิดชอบนำตนเองไปสู่การเรียนรู้ที่มีความหมาย รู้จักการแสวงหาความรู้ด้วยตนเองอย่างไม่มีที่สิ้นสุด นำไปสู่การสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ตลอดชีวิตซึ่งเป็นวัฒนธรรมที่สำคัญและจำเป็นต่อการพัฒนาตนเองในยุคปัจจุบัน ซึ่งปัจจัยสำคัญที่ทำให้บุคคลต้องมีการเรียนรู้ด้วยตนเอง มีนักวิชาการจำนวนมาก (Song, Lee and Lee, 2022; Hwang and Oh, 2021; Fang et al, 2016; Senyuva and Kaya, 2014; Edly, 2024; Charokar and Dulloo, 2022; Brockett and Hiemstra, 2023) สรุปได้ดังนี้

๑. การควบคุมกระบวนการเรียนรู้: ช่วยให้คุณสามารถออกแบบเส้นทางการเรียนรู้ของตนเอง มีการควบคุมกระบวนการเรียนรู้และกำกับความก้าวหน้าของตนได้ตามความต้องการ

๒. การเพิ่มพูนประสบการณ์และทักษะ : เปิดโอกาสให้คุณได้เพิ่มพูนประสบการณ์การเรียนรู้และทักษะในการลงมือทำมากกว่าสิ่งที่ถูกกำหนดไว้ บุคคลมีอิสระในการขับเคลื่อนเส้นทางการเรียนรู้เพิ่มเติมตามความสนใจ และสามารถพัฒนาทักษะด้านนั้นให้แข็งแกร่งยิ่งขึ้นและยังช่วยให้เกิดความยืดหยุ่นและพัฒนาวินัยในตนเอง ซึ่งสิ่งเหล่านี้เป็นการสร้างทักษะชีวิตในโลกแห่งความเป็นจริงได้

๓. การเลือกวิธีการเรียนรู้ที่เหมาะสม : ช่วยส่งเสริมความสามารถในการเลือกวิธีการเรียนรู้ในเรื่องที่สนใจ สำคัญและเหมาะสมต่อตนเองได้ตลอดเวลา โดยการพัฒนาแนวทางเชิงกลยุทธ์ในการเรียนรู้และขยายขอบเขตการเรียนรู้ซึ่งเป็นการหล่อหลอมกรอบแนวคิดการเติบโต ทำให้การเรียนรู้มีประสิทธิภาพสอดคล้องกับความถนัดและความชอบของตนเอง ดังนั้นวิธีการเหล่านี้จึงเป็นกุญแจสำคัญที่จะเข้าถึงความรู้ต่างๆ ได้อย่างเป็นธรรมชาติและได้ประสิทธิภาพสูงสุด

๔. การพัฒนาทักษะการแก้ปัญหาและคิดวิเคราะห์ : ช่วยส่งเสริมความสามารถในการแก้ปัญหา ความสามารถด้านการคิดอย่างมีวิจารณญาณและการตัดสินใจ ทั้งในส่วนที่ต้องใช้ทักษะในการค้นคว้า การวางแผน และการตัดสินใจ ซึ่งทักษะเหล่านี้เป็นทักษะที่สำคัญในชีวิตประจำวันและการทำงาน

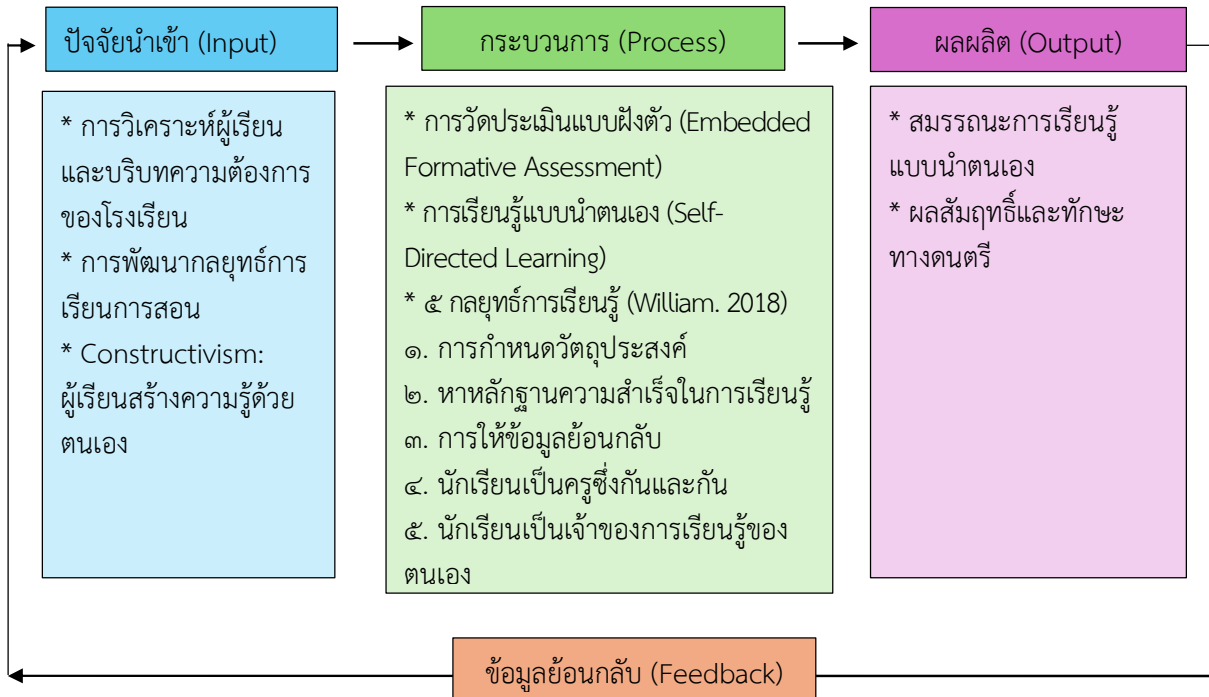
๕. การปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงและการเรียนรู้ตลอดชีวิต: เป็นการสร้างนิสัยที่ดีในการเรียนรู้ที่ต่อเนื่องตลอดชีวิตจากแรงจูงใจภายในที่จะกำหนดเส้นทางการเติบโตส่วนบุคคล ช่วยให้บุคคลสามารถพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องและไม่หยุดนิ่ง เนื่องจากโลกที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วการมีทักษะในการเรียนรู้ด้วยตนเองทำให้บุคคลสามารถปรับตัวและเรียนรู้สิ่งใหม่ๆ ได้ตลอดเวลา

๖. การเพิ่มความมั่นใจและความรับผิดชอบ : ช่วยเพิ่มความมั่นใจและความรับผิดชอบต่อการเรียนรู้เมื่อคุณสามารถกำหนดเป้าหมายและประสบความสำเร็จในการเรียนรู้ด้วยตนเอง จะช่วยเพิ่มความมั่นใจและรู้สึกมีความรับผิดชอบต่อการเรียนรู้ของตนเองมากขึ้น

ดังนั้นสรุปได้ว่า การเรียนรู้ด้วยตนเอง (Self-Directed Learning) จึงถือได้ว่าเป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยให้คุณจะสามารถพัฒนาและปรับตัวในทุกด้านของชีวิตอย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน พร้อมทั้งส่งเสริมแนวคิดการเติบโตและการเรียนรู้ตลอดชีวิตที่จำเป็นต่อความสำเร็จ ท่ามกลางการเปลี่ยนแปลง

และความซับซ้อนในโลกปัจจุบันและเป็นเครื่องมือที่มีประสิทธิภาพในการจัดการกับความท้าทายในบริบทโลกแห่งความเป็นจริงได้อีกด้วย

จากทฤษฎีเชิงระบบในการพัฒนากระบวนการวัดและประเมิน (Embedded Formative Assessment) ที่ผสมผสานการเรียนรู้แบบนำตนเอง (Self-Directed Learning) นี้เป็นการดำเนินงานวิจัยกึ่งทดลอง (Quasi-Experimental Designs) เพื่อหาความสัมพันธ์ของการวัดและประเมินกับการจัดการเรียนรู้แบบนำตนเองเชิงปฏิบัติการ (Intervention Activities) ที่สะท้อนผลลัพธ์ทางด้านสมรรถนะการเรียนรู้แบบนำตนเองและผลสัมฤทธิ์และทักษะทางดนตรี แสดงกระบวนการตามแผนผังเชิงระบบ ดังนี้

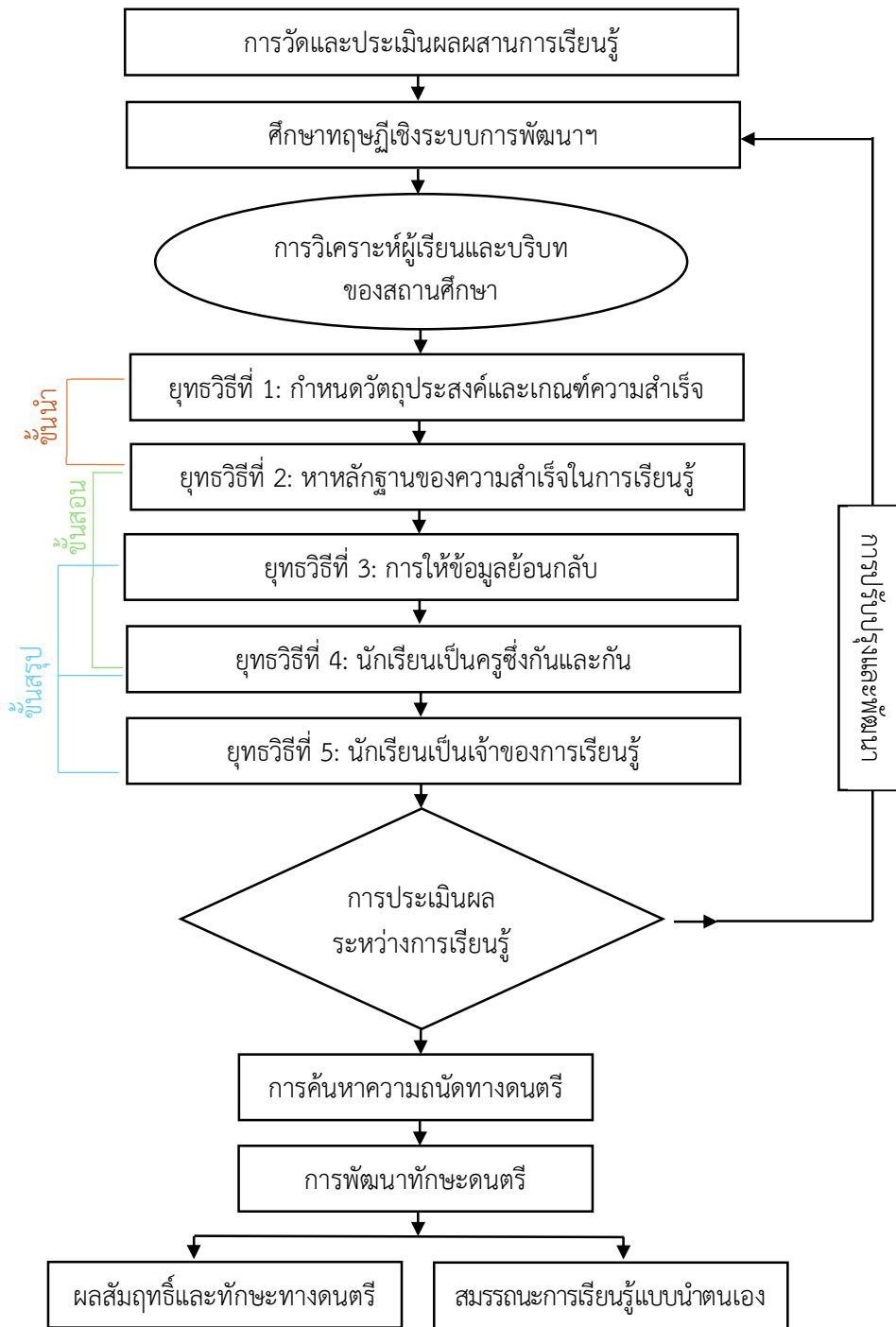
๓.๑.๒ การวิเคราะห์ผู้เรียนและบริบทของสถานศึกษา

โรงเรียนวัดเขา (วันครู ๒๕๐๑) เป็นโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษานครศรีธรรมราช เขต ๔ ตั้งอยู่ที่ ตำบลขนอม อำเภอขนอม จังหวัดนครศรีธรรมราช มีเกียรติภูมิและชื่อเสียงแห่งสถาบันการเรียนการสอนของท้องถิ่นอย่างยาวนานกระทั่งปัจจุบัน นักเรียนมีความรู้ มีความสามารถ ทักษะพื้นฐานอย่างรอบด้าน ปัจจุบันยกระดับเป็นโรงเรียน ๑ อำเภอ ๑ โรงเรียนคุณภาพ จัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรแกนกลาง พุทธศักราช ๒๕๕๑ ประกอบด้วย ๘ กลุ่มสาระการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ เป็นกลุ่มสาระที่มุ่งมั่นพัฒนาผู้เรียนให้เกิดสุนทรียภาพ มีมุมมองที่ความงดงามต่อการเปลี่ยนแปลงของโลก เข้าใจ ช่างสังเกตและเห็นคุณค่าของตนเอง เสมือนวิถีแห่งชีวิตของตนเองเป็นงานศิลปะที่ทรงคุณค่า

สาระวิชาดนตรี เป็นมาตรฐานการเรียนรู้ที่ ๒ ของกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ตามหลักสูตร การศึกษาตลอดระยะเวลาหลายปีที่ผ่านมา สาระดนตรี กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ โรงเรียนวัดเขา (วันครู ๒๕๐๑) ได้สร้างมาตรฐานศักยภาพทางทักษะดนตรีของนักเรียนไว้อย่างมีนัยสำคัญและดัชนีความก้าวหน้าศักยภาพสูง ในการแข่งขัน อาทิ ๕ เหรียญทองชนะเลิศรายการแข่งขันศิลปหัตถกรรมนักเรียน ปีการศึกษา ๒๕๖๖ การเป็นตัวแทนเข้าแข่งขันแข่งศิลปหัตถกรรมนักเรียนระดับชาติอย่างต่อเนื่อง นักเรียนเข้าศึกษาระดับมัธยมศึกษาด้วยความสามารถพิเศษ สิ่งเหล่านี้แสดงให้เห็นว่ากระบวนการดำเนินการพัฒนาศักยภาพผู้เรียนนั้นเกิดขึ้นด้วย

กระบวนการส่งเสริมให้ผู้เรียนได้แสดงออกถึงศักยภาพและได้รับการสนับสนุนศักยภาพของตนเองอย่างสุดความสามารถสร้างความภาคภูมิใจ ชื่อเสียงให้แก่ตนเองและโรงเรียน

๓.๑.๓ ขั้นตอนการวัดและประเมินผลผลสถานการเรียนรู้แบบนำตนเองเพื่อส่งเสริมผลสัมฤทธิ์และทักษะทางดนตรี

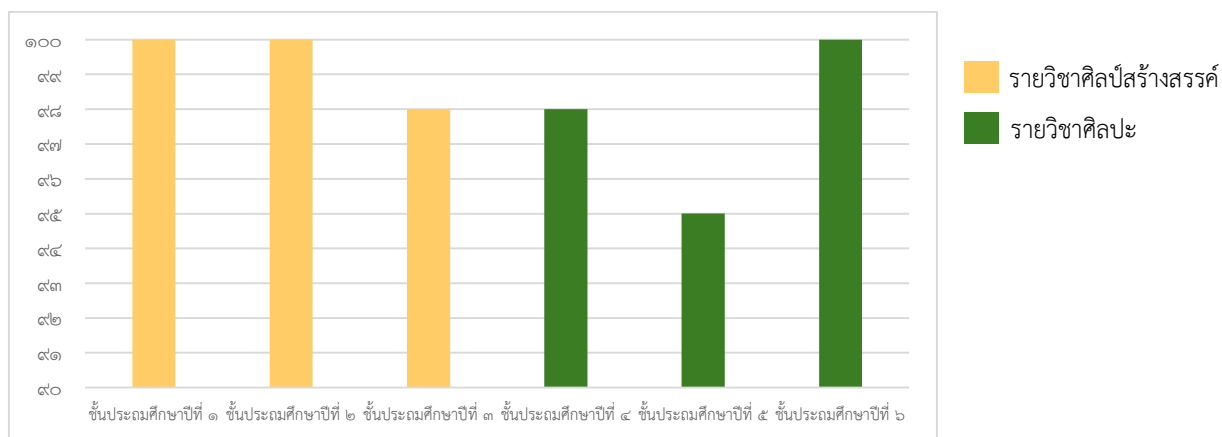
๓.๒ การดำเนินงานตามกิจกรรมด้านการจัดการเรียนการสอน

หน่วยการเรียนรู้	ยุทธวิธีและเทคนิคการประเมิน
หน่วยการเรียนรู้ “ทักษะ Recorder”	<p>ยุทธวิธีที่ ๑: กำหนดวัตถุประสงค์และเกณฑ์ความสำเร็จ</p> <ul style="list-style-type: none"> * ระดับเริ่มต้น (เป่าเสียงโน้ตพื้นฐาน), ระดับกลาง (เล่นเพลงง่ายๆ), ระดับสูง (เล่นเพลงที่มีความซับซ้อน) * สร้าง rubric การประเมิน ความถูกต้องของโน้ต คุณภาพเสียง จังหวะและการแสดงออก <p>ยุทธวิธีที่ ๒: หาหลักฐานของความสำเร็จในการเรียนรู้</p> <ul style="list-style-type: none"> * การประเมินการแสดงผลงานชั้นเรียน portfolio รวบรวมผลงานและการพัฒนา * Collaborative Performance Assessment ประเมินการแสดงผลร่วมกัน <p>ยุทธวิธีที่ ๓: การให้ข้อมูลย้อนกลับ</p> <ul style="list-style-type: none"> * ข้อมูลย้อนกลับทันทีจากครูระหว่างการฝึกซ้อม พัฒนาจุดแข็งและข้อพัฒนาวางแผนพัฒนาแบบมีส่วนร่วม * Formative Assessment – ประเมินระหว่างการเรียนการสอน <p>ยุทธวิธีที่ ๔: นักเรียนเป็นครูซึ่งกันและกัน</p> <ul style="list-style-type: none"> * การสอนเพลงหรือเทคนิคให้เพื่อนๆ * ๓๖๐-degree Feedback - รับข้อมูลจากครู เพื่อน และตนเอง <p>ยุทธวิธีที่ ๕: นักเรียนเป็นเจ้าของการเรียนรู้</p> <ul style="list-style-type: none"> * การตั้งเป้าหมายระยะสั้นและระยะยาวและการประเมินตนเองอย่างสม่ำเสมอ * Self-directed Learning Evaluation - ประเมินทักษะการเรียนรู้ด้วยตนเอง

๓.๓ ประสิทธิภาพของการดำเนินงาน

การดำเนินกิจกรรมการวัดและประเมินผลการเรียนรู้แบบนำตนเองเพื่อส่งเสริมผลสัมฤทธิ์และทักษะทางดนตรีของนักเรียนโรงเรียนวัดเขา (วันครู ๒๕๐๑) ดำเนินการสอดแทรกในรายวิชาพื้นฐานและรายวิชาเพิ่มเติมตามหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนวัดเขา (วันครู ๒๕๐๑) ฉบับปรับปรุงปีการศึกษา ๒๕๖๗ สามารถแสดงข้อมูลของประสิทธิภาพของการดำเนินงานตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายของกิจกรรมได้ดังนี้

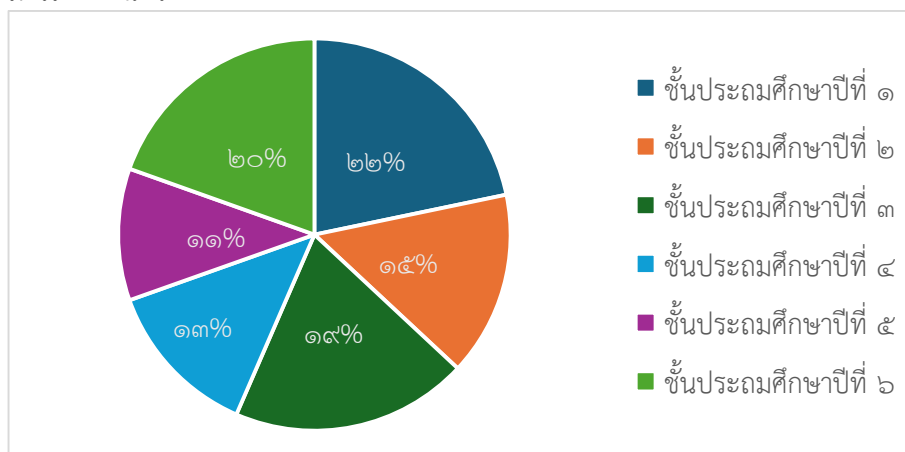
๓.๓.๑ เป้าหมาย : นักเรียนร้อยละ ๙๕ ได้รับการวัดและประเมินผลที่ผสมผสานกับการจัดการเรียนรู้

แผนภูมิที่ ๑ แสดงร้อยละของนักเรียนที่ได้รับการวัดและประเมินผลที่ผสมผสานกับการจัดการเรียนรู้

จากแผนภูมิแสดงร้อยละของนักเรียนที่ได้รับการวัดและประเมินผลที่ผสมผสานกับการจัดการเรียนรู้ในรายวิชาศิลปะสร้างสรรค์และรายวิชาศิลปะ พบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ อยู่ที่ร้อยละ ๑๐๐ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒ อยู่ที่ร้อยละ ๑๐๐ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ อยู่ที่ร้อยละ ๙๘ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ อยู่ที่ร้อยละ ๙๘ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ ร้อยละ ๙๕ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ อยู่ที่ร้อยละ ๑๐๐ เมื่อพิจารณาร้อยละเฉลี่ยอยู่ที่ ๙๘.๕๐ ซึ่งบรรลุเป้าหมายของกิจกรรม

๓.๓.๒ เป้าหมาย : นักเรียนร้อยละ ๗๐ ที่มีแววความสามารถทางด้านดนตรีได้รับการส่งเสริมทักษะและความสามารถทางดนตรี

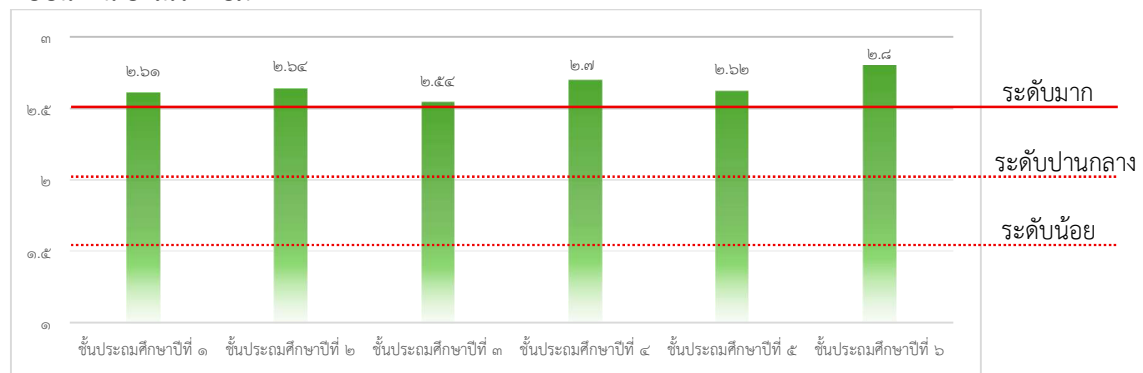

แผนภูมิที่ ๒ แสดงร้อยละของนักเรียนที่มีแววความสามารถทางด้านดนตรี

แผนภูมิแสดงร้อยละของนักเรียนที่มีแนวความสามารถทางด้านดนตรีในระดับชั้นต่าง ๆ ประกอบด้วย นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ จำนวน ๑๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๒ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒ จำนวน ๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๕ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ จำนวน ๙ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๙ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ จำนวน ๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๙ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ จำนวน ๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๑ และ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ จำนวน ๙ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๐ ซึ่งได้รับการพัฒนาศักยภาพทางด้านดนตรี ผ่านกิจกรรมของวงโยธวาทิต WKK Marching Band วงขับร้องประสานเสียง WKK Chorus รวมไปถึงการ เป็นนักเรียนในกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนชุมนุม “ดนตรีและเสียงเพลง” ปีการศึกษา ๒๕๖๗ รวมนักเรียนที่มีแนว ความสามารถทางด้านดนตรี จำนวน ๔๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๐๐ เมื่อพิจารณาร้อยละค่าเฉลี่ยที่ได้รับการ พัฒนาศักยภาพทางด้านดนตรีอยู่ที่ ๘๓.๙๐ ซึ่งบรรลุเป้าหมายของกิจกรรม

๓.๓.๓ เป้าหมาย : นักเรียนที่ผ่านการจัดการเรียนรู้ที่ผสมการวัดและประเมินผลมีสมรรถนะการเรียนรู้ แบบนำตนเองในระดับมาก

แผนภูมิที่ ๓ แสดงผลการประเมินสมรรถนะการเรียนรู้แบบนำตนเองของนักเรียน

จากแผนภูมิแสดงผลการประเมินสมรรถนะการเรียนรู้แบบนำตนเองของนักเรียน พบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ มีผลการประเมินสมรรถนะการเรียนรู้แบบนำตนเอง อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยอยู่ที่ ๒.๖๑ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒ มีผลการประเมินสมรรถนะการเรียนรู้แบบนำตนเอง อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยอยู่ที่ ๒.๖๔ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ มีผลการประเมินสมรรถนะการเรียนรู้แบบนำตนเอง อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยอยู่ที่ ๒.๕๔ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ มีผลการประเมินสมรรถนะการเรียนรู้แบบนำตนเอง อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยอยู่ที่ ๒.๗๐ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ มีผลการประเมินสมรรถนะการเรียนรู้แบบนำตนเอง อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยอยู่ที่ ๒.๖๒ และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ มีผลการประเมินสมรรถนะการเรียนรู้แบบนำตนเอง อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยอยู่ที่ ๒.๘๐ เมื่อพิจารณาร้อยละค่าเฉลี่ยของสมรรถนะการเรียนรู้แบบนำตนเองนักเรียน อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยอยู่ที่ ๒.๖๕ ซึ่งบรรลุเป้าหมายของกิจกรรม

๓.๓.๓ เป้าหมาย : นักเรียนที่มีแนวความสามารถทางด้านดนตรีได้รับการสนับสนุนพัฒนาศักยภาพเป็นที่ยอมรับสร้างชื่อเสียงความภาคภูมิใจแก่ตนเองและโรงเรียน

จากการดำเนินกิจกรรมการวัดและประเมินผลจัดการเรียนรู้ส่งเสริมให้นักเรียนมีสมรรถนะการเรียนรู้แบบนำตนเอง ได้รับการส่งเสริมสนับสนุนศักยภาพทางด้านดนตรี สามารถนำความรู้ความสามารถต่อยอดความสนใจในการพัฒนาตนเองในระดับการศึกษาที่สูงขึ้น กระทั่งใช้ความสามารถเพื่อสร้างความภาคภูมิใจในตนเองและสร้างชื่อเสียงในโรงเรียน

๓.๔ การใช้ทรัพยากรและงบประมาณ

ดำเนินงานภายใต้โครงการยกระดับผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียน ตามแผนปฏิบัติการ ประจำปีการศึกษา ๒๕๖๗ ของโรงเรียนวัดเขา (วันครู ๒๕๐๑) ได้รับการสนับสนุน เอื้อเพื่อ อุปกรณ์วัสดุที่อำนวยความสะดวกการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียนและใช้ทรัพยากรตามบริบทของสถานศึกษา การสนับสนุนจากบริษัทไฟฟ้าขอนแก่น มอบ อุปกรณ์เครื่องดนตรี เครื่องกีตาร์บอร์ดและเครื่องดนตรีอื่นๆ รวมถึงการสนับสนุนการจัดให้มีอุปกรณ์ดนตรีเพื่อ การศึกษาจากผู้ปกครองนักเรียน ดังนั้นเพื่อการใช้งานทรัพยากรอย่างคุ้มค่าการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาจึง ออกแบบกิจกรรมการเรียนการสอนให้นำอุปกรณ์ต่าง ๆ จากการสนับสนุนมาใช้งานให้เกิดประสิทธิภาพ สูงสุดและเป็นประโยชน์ต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน

๔. ผลการดำเนินงาน/ผลสัมฤทธิ์/ประโยชน์ที่ได้รับ

๔.๑ ผลที่เกิดขึ้นตามวัตถุประสงค์

๔.๑.๑ นักเรียนร้อยละ ๙๘.๕๐ ได้รับการวัดและประเมินผลที่พสานกับการจัดการเรียนรู้ในรายวิชา ศิลปสร้างสรรค์และรายวิชาศิลปะ พบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ อยู่ที่ร้อยละ ๑๐๐ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒ อยู่ที่ร้อยละ ๑๐๐ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ อยู่ที่ร้อยละ ๙๘ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ อยู่ที่ร้อยละ ๙๘ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ ร้อยละ ๙๕ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ อยู่ที่ร้อยละ ๑๐๐ ซึ่งบรรลุเป้าหมายของกิจกรรม

๔.๑.๒ นักเรียนร้อยละ ๘๓.๙๐ ที่มีแนวความสามารถทางด้านดนตรีได้รับการส่งเสริมทักษะ และความสามารถทางดนตรีได้รับการพัฒนาศักยภาพทางด้านดนตรีผ่านกิจกรรมของวงโยชวาทิต WKK Marching Band วงขับร้องประสานเสียง WKK Chorus รวมไปถึงการเป็นนักเรียนในกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ชุมนุม “ดนตรีและเสียงเพลง” ปีการศึกษา ๒๕๖๗ รวมนักเรียนที่มีแนวความสามารถทางด้านดนตรี จำนวน ๔๖ คน และนักเรียนที่มีแนวความสามารถทางด้านดนตรีในระดับชั้นต่าง ๆ ประกอบด้วย นักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ ๑ จำนวน ๑๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๒ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒ จำนวน ๗ คน คิดเป็น ร้อยละ ๑๕ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ จำนวน ๙ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๙ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ จำนวน ๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๙ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ จำนวน ๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๑ และ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ จำนวน ๙ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๐ ซึ่งบรรลุเป้าหมายของกิจกรรม

๔.๑.๓ นักเรียนที่ผ่านการจัดการเรียนรู้ที่พสานการวัดและประเมินผลมีสมรรถนะการเรียนรู้ แบบนำตนเองอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยอยู่ที่ ๒.๖๕ ดังนี้ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ มีผลการประเมิน สมรรถนะการเรียนรู้แบบนำตนเอง อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยอยู่ที่ ๒.๖๑ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒ มีผลการประเมินสมรรถนะการเรียนรู้แบบนำตนเอง อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยอยู่ที่ ๒.๖๔ นักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ ๓ มีผลการประเมินสมรรถนะการเรียนรู้แบบนำตนเอง อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยอยู่ที่ ๒.๕๔ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ มีผลการประเมินสมรรถนะการเรียนรู้แบบนำตนเอง อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยอยู่ที่ ๒.๗๐ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ มีผลการประเมินสมรรถนะการเรียนรู้แบบนำตนเอง อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยอยู่ที่ ๒.๖๒ และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ มีผลการประเมินสมรรถนะการเรียนรู้แบบนำตนเอง อยู่ ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยอยู่ที่ ๒.๘๐ ซึ่งบรรลุเป้าหมายของกิจกรรม

๔.๑.๔ การดำเนินกิจกรรมการวัดและประเมินผลสานการจัดการเรียนรู้ส่งเสริมให้นักเรียนมี สมรรถนะการเรียนรู้แบบนำตนเอง ได้รับการส่งเสริมสนับสนุนศักยภาพทางด้านดนตรี สามารถนำความรู้ ความสามารถต่อยอดความสนใจในการพัฒนาตนเองในระดับการศึกษาที่สูงขึ้น กระทั่งใช้ความสามารถเพื่อ สร้างความภาคภูมิใจในตนเองและสร้างชื่อเสียงในโรงเรียน

๕. ปัจจัยความสำเร็จ

๕.๑ ด้านผู้บริหาร

ผู้บริหารส่งเสริมการจัดการเรียนรู้เพื่อการพัฒนาผู้เรียน มีวิสัยทัศน์ที่ชัดเจนในการส่งเสริมการเรียนรู้ในศตวรรษที่ ๒๑ มีนโยบายสนับสนุนให้ครูสร้างนวัตกรรมการเรียนการสอน ให้ความสำคัญกับการพัฒนาครูและการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง

๕.๒ ด้านครู

มุ่งมั่นศึกษาและค้นคว้าหลักการการวัดและประเมินผลแบบหลากหลาย ปรับประยุกต์ใช้ทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียน มีความเข้าใจแนวโน้มการจัดการศึกษาเพื่ออนาคต มีเจตคติเชิงบวกต่อการเปลี่ยนแปลงของกระบวนการทัศน์การจัดการศึกษา

๕.๓ ด้านกระบวนการของผลงานการพัฒนา

กระบวนการวัดและประเมินผลมีความยืดหยุ่นและตอบสนองความต้องการของผู้เรียน เชื่อมโยงกับชีวิตจริงและสร้างแรงจูงใจ สร้างโอกาสให้นักเรียนแสดงความสามารถในรูปแบบต่างๆ เน้นการพัฒนามากกว่าการตัดสิน ข้อมูลย้อนกลับมีความเฉพาะเจาะจง ทันเวลา และสร้างสรรค์ และสร้างอำนาจในการเรียนรู้ให้กับนักเรียน

๕.๔ ด้านนักเรียน

มีความสนใจและแรงจูงใจในการเรียนรู้ ยอมรับความท้าทายและไม่กลัวความผิดพลาด ทศคติเชิงบวกต่อการเรียนรู้และการพัฒนาตนเอง มีทักษะการตั้งเป้าหมายและการวางแผนการเรียนรู้ สามารถสะท้อนความคิดและประเมินการเรียนรู้ของตนเอง ความรับผิดชอบต่อการเรียนรู้ของตนเอง

๕.๕ ชุมชน

ผู้ปกครองเข้าใจและสนับสนุนแนวทางการเรียนการสอนใหม่ ให้การสนับสนุนการฝึกซ้อมที่บ้านและการเรียนรู้นอกห้องเรียน มีส่วนร่วมในการติดตามและประเมินความก้าวหน้าของนักเรียน

๖. บทเรียนที่ได้รับ

๖.๑ ด้านการออกแบบและพัฒนาการวัดและประเมินผลการเรียนรู้

การผสมผสานการวัดและประเมินผลเข้ากับกระบวนการเรียนการสอนต้องเกิดขึ้นไปพร้อมกัน อย่างธรรมชาติ ไม่ใช่การเพิ่มเติมหรือแยกออกเป็นส่วนๆ การเรียนการสอนต้องสามารถปรับเปลี่ยนได้ตามความต้องการและความสามารถของผู้เรียนแต่ละคนจนนำไปสู่การเรียนรู้ส่วนบุคคล (Personalized learning)

๖.๒ ด้านการเรียนรู้ของนักเรียน

การเรียนรู้แบบนำตนเองเป็นกระบวนการที่ต้องฝึกฝนและพัฒนาอย่างต่อเนื่องเพื่อที่จะให้นักเรียนเรียนรู้ที่จะเห็นข้อผิดพลาดเป็นโอกาสในการพัฒนาตนเอง นักเรียนสามารถเรียนรู้จากเพื่อนได้อย่างมีประสิทธิภาพ บางครั้งมากกว่าจากครู อำนาจของการเรียนรู้จะช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนพัฒนาตนเองได้ดีเยี่ยม

๖.๓ ด้านการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง

การมีวิสัยทัศน์ร่วมของผู้บริหารความเข้าใจและสนับสนุนการเปลี่ยนแปลง ผู้ปกครองเข้าใจแนวทางการจัดการเรียนการสอนใหม่ ครูแสดงความก้าวหน้าของนักเรียนอย่างชัดเจนและเป็นรูปธรรม

๗. การเผยแพร่/การได้รับการยอมรับ/รางวัลที่ได้รับ

- ๗.๑ เผยแพร่เป็นเอกสารประชาสัมพันธ์ให้กับนักเรียน และคณะครูในโรงเรียน
- ๗.๒ เผยแพร่เป็นเอกสารประชาสัมพันธ์ให้กับโรงเรียนที่มีความพร้อมหรือบริบทในการจัดการเรียนรู้ใกล้เคียงกันหรือมีความสนใจ
- ๗.๓ แสดงผลงานการแสดงผลงานของนักเรียนต่อคณะศึกษาดูงานที่มีศึกษาดูงานในโรงเรียน
- ๗.๔ แสดงดนตรีตามพิธีการ งานเทศกาล หรือตามหน่วยงานที่ขอสนับสนุน

๘. ข้อเสนอแนะ

๘.๑ การพัฒนาการวัดและประเมินผลจัดการเรียนรู้ในครั้งนี้อาจขยายผลสู่รายวิชาอื่น แนวทาง Embedded Formative Assessment + Self-Directed Learning ที่ใช้กับวิชาดนตรีประสบผลสำเร็จอย่างชัดเจน สามารถนำไปประยุกต์ใช้กับรายวิชาอื่น ๆ ได้ตามความเหมาะสม เป็นกระบวนการที่ให้ความสำคัญของการประเมินผลระหว่างเรียน (Formative learning) อีกทั้งยังส่งเสริมการกำกับตนเองให้ผู้เรียนมีความทักษะการเรียนรู้ต่อไป

๘.๒ การปรับเปลี่ยนการวัดและประเมินผลหรือการจัดการเรียนรู้แบบฉบับพลันอาจทำให้นักเรียนเกิดความไม่คุ้นชิน ดังนั้นการนำผลงานไปทดลองใช้หรือพัฒนาเพิ่มเติมควรสร้างความคุ้นชินในการจัดการเรียนรู้ให้หลากหลายเพื่อประโยชน์ต่อการพัฒนาศักยภาพของนักเรียน

